<u>અસ્વીકરણ</u>: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER</u>: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==

અમદાવાદ ખાતેની ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલયમાં

આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૬૨૫/૨૦૧૮

મંજૂરી અને સહી માટેઃ

માનનીય ન્યાયમૂર્તિશ્રી જે. બી. પારડીવાલા

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિશ્રી એ. સી. રાવ

૧.	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે?	હા.
૨.	રિપોર્ટરને રિફર કરવું કે નહીં ?	હા.
૩.	શું ન્યાયમૂર્તિશ્રી ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	ના.

૪.	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	ના.

==

નરેન્દ્ર ગુલાબપરી ગોસ્વામી

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય

==

ઉપસ્થીતી:-

અપીલકર્તા માટે સુશ્રી અશ્વિની કે. મેહતા (૯૪૦૦)

શ્રી રોનક રાવલ, એપીપી (૨) સામાવાળા (ઓ)/પ્રતિવાદી-રાજ્ય માટે

=====================================

કોરમ: **માનનીય ન્યાયમૂર્તિશ્રી જે. બી. પારડીવાલા**

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિશ્રી એ. સી. રાવ

તારીખ૦૭/૦૩/૨૦૧૯

સી.એ.વી. ચુકાદો

(ધ્વારા:-માનનીય ન્યાયમૂર્તિશ્રી એ. સી. રાવ)

૧.૦૦. ક્રિમીનલ પ્રોસીજર કોડની કલમ ૩૭૪ હેઠળ હાલની ક્રિમીનલ અપીલ દાખલ કરીને, અહીંના અપીલકર્તા – મૂળ આરોપી નં.૧ એ એડિશનલ સેશન્સ જજ અને સ્પેશિયલ જજ (પોક્સો), રાજકોટ દ્વારા સેશન્સ (પોક્સો) કેસ નં.૨૦૬/૨૦૧૩ માં તારીખ ૨૯/૧૨/૨૦૧૭ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલ દોષસિદ્ધિ અને સજાના હુકમ અને ચુકાદાને પડકાર્યો છે, જેમના દ્વારા વિ. સેશન્સ જજે અપીલકર્તા – મૂળ આરોપી નં.૧ ને ભારતીય દંડ સંહિતા (ટૂંકમાં "આઇ.પી.સી.") ની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવ્યા છે. સેશન્સ જજે અપીલકર્તા – આરોપી નં.૧ ને પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન ફ્રોમ સેક્સ્યુઅલ ઓફન્સીસ એક્ટ, ૨૦૧૨ (ટૂંકમાં "પોક્સો એક્ટ") ની કલમ ૪ અને ૬ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે પણ દોષિત ઠેરવ્યા છે.

ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૩ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે, સેશન્સ જજે અપીલકર્તા – આરોપી નં.૧ ને રૂ.૫,૦૦૦/- ના દંડ

સાથે પાંચ વર્ષની મુદત માટે સખત કેદની સજા ફટકારી અને દંડની ચુકવણી ન કરે તો, વધુ બે મહિનાની મુદત માટે સાદી કેદ ભોગવવાનો નિર્દેશ આપ્યો.

ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૬ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે, સેશન્સ જજે અપીલકર્તા – આરોપી નં.૧ ને રૂ.૧૦,૦૦૦/– ના દંડ સાથે સાત વર્ષની મુદત માટે સખત કેદની સજા ફટકારી અને દંડની ચુકવણી ન કરે તો, વધુ ત્રણ મહિનાની મુદત માટે સાદી કેદ ભોગવવાનો નિર્દેશ આપ્યો.

પોક્સો એક્ટની કલમ ૪૨ ના જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને, અને પોક્સો એક્ટની કલમ ૬ અને આઇ.પી.સી. ની કલમ ૩૭૬ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે પૂરી પાડવામાં આવેલી સજાને ધ્યાનમાં લેતા, અને કલમ ૬ હેઠળના ગુના માટેની સજા વધારે હોવાથી, પોક્સો એક્ટની કલમ ૪ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે અને આઇ.પી.સી. ની કલમ ૩૭૬ હેઠળના ગુના માટે કોઈ અલગ સજા કરવામાં આવી નથી, જોકે, પોક્સો એક્ટની કલમ ૬ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે, વિ. સેશન્સ જજે અપીલકર્તા – આરોપી નં.૧ ને રૂ.૧૫,૦૦૦/– ના દંડ સાથે ૧૫ (પંદર) વર્ષની મુદત માટે સખત કેદની સજા ફટકારી અને દંડની ચુકવણી

ન કરે તો, વધુ છ મહિનાની મુદત માટે સાદી કેદ ભોગવવાનો નિર્દેશ આપ્યો.

વિ. સેશન્સ જજે ક્રિમીનલ પ્રોસીજર કોડ (ટૂંકમાં "સી.આર.પી.સી.") ની કલમ ૪૨૮ હેઠળ સેટ ઓફનો લાભ આપવા કૃપા કરી હતી. વિ. સેશન્સ જજે તમામ સજાઓ એકસાથે ભોગવવાનો હુકમ કર્યો હતો.

૨.૦. ફરિયાદ પક્ષનો કેસ ટૂંકમાં નીચે મુજબ છે :-

ફરિયાદી - ભોગ બનનારે ગાંધીગ્રામ પોલીસ સ્ટેશનમાં આઇ.પી.સી. ની કલમ ૪ સાથે વાંચતા કલમ ૩૬૩, ૩૬૬, ૩૭૬, ૪૦૬, ૫૦૪, ૫૦૬(૨) અને પોક્સો એક્ટની કલમ ૩, ૪, ૫ અને ૬ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે સી.આર. નં. આઇ-૧૮૨/૨૦૧૩ થી એફ.આઇ.આર. નોંધાવી હતી. એફ.આઇ.આર. માં ભોગ બનનાર દ્વારા જણાવવામાં આવ્યું છે કે તેની ઉંમર ૧૬ વર્ષ અને ૯ મહિના છે. ભોગ બનનારે મહિલા પોલીસ સ્ટેશન સમક્ષ ફરિયાદ આપી હતી જેમાં જણાવ્યું હતું કે તે છેલ્લા બે મહિનાથી તેના ભાઈ સાથે એસ.કે. ચોક, જલારામ ફરસાણ વાળી શેરી, ગાંધીગ્રામ ખાતે રહેતી હતી. તે પહેલાં તે લીમડા ચોક, ગૌળીવાડ શેરીમાં આવેલ "અમન" તરીકે ઓળખાતા ભાડાના મકાનમાં

રહેતી હતી. તેણીએ જણાવ્યું હતું કે તે છેલ્લા ૭ મહિનાથી રાજકોટમાં રહેતી હતી અને તેનો ભાઈ છેલ્લા પાંચ મહિનાથી તેની સાથે રહેતો હતો. તેણીએ જણાવ્યું હતું કે તે એરટેલમાં નોકરી કરતી હતી અને તે પહેલા તે ડોકોમોમાં કામ કરતી હતી. તેનો ભાઈ તાલાલામાં અભ્યાસ કરે છે અને તેની માતા વેણલ ગામમાં એકલી રહે છે. તેની માતા અને પિતાના છૂટાછેડા થઈ ગયા છે. તેણીએ ૧૨ ધોરણ સુધી અભ્યાસ કર્યો છે અને તેની જન્મ તારીખ ૨૪/૧૦/૧૯૯૬ છે.

ભોગ બનનારે ફરિયાદમાં વધુમાં જણાવ્યું છે કે સવા વર્ષ પહેલા જ્યારે તે તેની માતા અને ભાઈ સાથે કોડીનારમાં રહેતી હતી, ત્યારે તે મુકેશ બવાજી સાથે તેના ભાઈ તરીકે જોડાઈ હતી. તેણી સ્કૂટી ખરીદવા માંગતી હોવાથી, મુકેશે તેના કાકાના દીકરા અને હીરો હોન્ડામાં નોકરી કરતા નરેન્દ્રપરી ગુલાબપરી – આરોપી નં.૧ નો નંબર આપ્યો હતો. મુકેશે તેણીને નરેન્દ્રપરીને ફોન કરવા કહ્યું હતું. તેથી, ભોગ બનનારે સ્કૂટી ખરીદવા માટે નરેન્દ્રપરીને ફોન કર્યો અને ત્યાર બાદ લગભગ બે દિવસ સુધી આરોપી નં.૧ એ તેણીને ફોન કર્યો અને તે તેની સાથે વાતો કરતો હતો. ત્યારબાદ તેણી અને નરેન્દ્રપરી વચ્ચે મિત્રતા થઈ હતી. ત્યારબાદ, જ્યારે તે તેની માતા અને ભાઈ સાથે દીવ ગઈ હતી, ત્યારે નરેન્દ્રપરી તેને મળવા ત્યાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ, ભોગ બનનાર અને આરોપી

નરેન્દ્રપરી ફોન પર વાતો કરતા હતા અને તેઓ પ્રેમમાં હતા. લગભગ એક મહિના પછી, આરોપી નં.૧ તેના મિત્ર સાથે ભોગ બનનારના ઘરે આવ્યો હતો અને ભોગ બનનારને પૂછ્યું હતું કે ચાલો આપણે માંગરોળ જઈએ અને ભોગ બનનાર આરોપી નં.૧ સાથે માંગરોળ ગઈ હતી અને રસ્તામાં આરોપી નં.૧ એ પ્રેમનો પ્રસ્તાવ મૂક્યો હતો, પરંતુ ભોગ બનનારે કોઈ જવાબ આપ્યો ન હતો. બીજા દિવસે જ્યારે નરેન્દ્રપરીએ તેને ફોન કર્યો, ત્યારે તેણીએ પ્રેમનો પ્રસ્તાવ સ્વીકાર્યો અને હા કહી.

ત્યારબાદ, આરોપી નં.૧ ભોગ બનનારને ફોન કરતો હતો અને જ્યારે તેની માતા તેની આંગણવાડીની ફરજ પર જતી હતી, ત્યારે આરોપી નં.૧ તેની પાસે આવતો હતો. ત્યારબાદ, ચાર મહિનાના સમયગાળા પછી, તેઓ વેલણ ગામે શિફ્ટ થયા અને તે સમયે, આરોપી નં.૧ ભોગ બનનારને જોવા માટે ત્રણથી ચાર વખત આવ્યો હતો. તેઓ બંને તાલાલામાં અભ્યાસ કરતા તેના ભાઈને મળવાના બહાને ફરતા હતા અને તે સમય દરમિયાન, તેમનો પ્રેમ ગાઢ બન્યો અને આરોપી નં.૧ એ તેણીને લલચાવી હતી અને તેણીને પૂછ્યું હતું કે શું તે તેની સાથે લગ્ન કરશે. તેણે તેણીને રાજકોટ આવવા કહ્યું અને તેઓ બંને લગ્ન કરી લેશે અને તે રીતે તેણે ભોગ બનનારને વિશ્વાસમાં લીધી. નોકરી કરવાના બહાને, ડિસેમ્બર, ૨૦૧૨ માં, તેણીએ નરેન્દ્રપરી સાથે લીમડા ચોક, ગૌળીવાડ,

રાજકોટ ખાતે રહેવાનું શરૂ કર્યું. તેઓએ મકાનમાલિક સમક્ષ જાહેર કર્યું હતું કે તેમની સગાઈ થઈ ગઈ છે અને તેઓ લગ્ન કરવાના છે. ત્યારબાદ તેણીએ ડોકોમોમાં નોકરી શરૂ કરી હતી અને આરોપી નં.૧ રોયલ એનફિલ્ડ બુલેટના શોરૂમમાં નોકરી કરતો હતો. ત્રણ મહિના સુધી, તેઓ બંને અલગ–અલગ ઊંઘતા હતા અને તેમની વચ્ચે કોઈ શારીરિક સંબંધ ન હતો.

ત્રણ મહિના પછી, આરોપી નં.૧ એ રાત્રે ભોગ બનનારને કહ્યું કે તે તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધવા માંગે છે અને ભોગ બનનારે તેને કહ્યું કે તે પુખ્ત વયની નથી અને તે ૧૮ વર્ષની થાય પછી, તેઓ લગ્ન કરશે અને ત્યારબાદ તે તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધી શકે છે, પરંતુ નરેન્દ્રે માન્યું નહીં અને તેણે તેની સાથે બળજબરીથી સંભોગ કર્યો. ત્યારબાદ, ભોગ બનનાર નરેન્દ્રના પ્રેમમાં અંધ હોવાથી અને તેઓ બંને સાથે રહેતા હોવાથી, તેઓ ૨ થી ૩ દિવસમાં સંભોગ કરતા હતા. જો કે, ચાર મહિનાના સમયગાળા પછી, તેણીને ખબર પડી કે નરેન્દ્ર પરણેલો છે અને તેને બે બાળકો છે અને તેથી તેમની વચ્ચે ઝઘડો થયો હતો. તેઓ બંને પાંચ મહિનાના સમયગાળા માટે લીમડા ચોકમાં રહેતા હતા. તેમના વિવાદને કારણે, મકાનમાલિકે ભાડાનું મકાન ખાલી કરાવ્યું. તેથી, તેઓએ

એસ.કે. ચોકમાં, જલારામ ફરસાણની શેરીમાં ભાડે બીજું મકાન મેળવ્યું. ત્યાં નરેન્દ્ર તેની સાથે ત્રણ દિવસ રહ્યો હતો.

ત્યારબાદ એપ્રિલ, ૨૦૧૩ માં, નરેન્દ્ર તેની પત્ની સાથે રાજકોટમાં રહેવા લાગ્યો. નરેન્દ્રે તેના ભાઈને પણ તેની સાથે રહેવા બોલાવ્યો હતો. ઓફિસ સમય પછી નરેન્દ્ર તેને મળવા આવતો હતો. ક્યારેક તેની પત્ની બહારગામ જાય ત્યારે તે રાત્રે તેના ઘરે રોકાતો હતો. નરેન્દ્ર તેના ઘરે બે દિવસ રહ્યો હતો અને તેની સાથે સંભોગ કર્યો હતો. ભોગ બનનાર ગાંધીગ્રામમમાં દોઢ મહિનો રહી હતી ત્યારે નરેન્દ્રે તેની સાથે ચારથી પાંચ વખત શારીરિક સંબંધ બાંધ્યો હતો. છેલ્લે નરેન્દ્રે લગભગ એક મહિના પહેલા તેની સાથે સંભોગ કર્યો હતો અને ત્યારબાદ તેમની વચ્ચે વિવાદ થયો હતો. નરેન્દ્ર છેલ્લા એક મહિનાથી તેને છોડીને જતો રહ્યો હતો અને તેણે પોતાનો મોબાઈલ સ્વિચ ઓફ કરી દીધો હતો અને તે ભાગી ગયો હતો. તેથી, ભોગ બનનાર આરોપી નં.૧ ના ઘરે ગઈ હતી, જોકે તે તેના ઘરે મળી આવ્યો ન હતો અને તેના ભાઈ કિશોરે તેણીને જાણ કરી હતી કે નરેન્દ્ર સંપર્કમાં નથી. તેથી, તે રાજકોટ આવી અને નરેન્દ્ર અને તેના પરિવારના સભ્યો સામે ફરિયાદ આપી. ગાંધીગ્રામ પોલીસ સ્ટેશનની પોલીસે નરેન્દ્ર, તેના ભાઈ કિશોર, તેની પત્ની કિરણ, તેની માતા પ્રભાબેનને બોલાવ્યા પરંતુ સમાધાન થઈ ગયું અને સાંજે નરેન્દ્ર અને તેના

ભાઈ કિશોર ભોગ બનનારને પોતાની સાથે લઈ ગયા. તેઓએ ભોગ બનનારને ગોંડલ ચોકડી પાસે એમ કહીને છોડી દીધી કે તેણીએ ત્યાં જ રહેવું અને તેઓ પાંચ મિનિટમાં આવશે. થોડીવાર પછી નરેન્દ્રનો ભાઈ કિશોર અને નરેન્દ્રના કુવા અને અનિલ જે અનિલનો મિત્ર છે તેઓ આવ્યા અને તે ત્રણેયે તેને ધમકી આપી. તેણીને બાબતનો આખરી ઉકેલ લાવવા માટે અથવા તેઓ તેનો કેસ પૂરો કરી દેશે તેમ કહેવામાં આવ્યું હતું. આમ, તેઓએ તેને જાનથી મારી નાખવાની ધમકી આપી અને તેને ગાળો આપીને જતા રહ્યા. એવો આક્ષેપ છે કે આમ, આરોપી નં. ૧ એ લગ્નની લાલચ આપી, તેની નિર્દોષતાનો લાભ ઉઠાવી, તેની મરજી વિરુદ્ધ તેની સાથે જાતીય સંભોગ કર્યો અને પોતે પરણેલો હોવા છતાં, પોતે પરણેલો નથી તેવું ખોટું નિવેદન આપ્યું અને તે રીતે વિશ્વાસઘાત કર્યો, અને આરોપી નં.૨ થી ૪ એ પણ તેને ગાળો આપી, તેને જાનથી મારી નાખવાની ધમકી આપી. તેથી, ભોગ બનનારે મહિલા પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ આપી હતી. ત્યારબાદ આ ફરિયાદ ગાંધીગ્રામ પોલીસ સ્ટેશનમાં આઇ.પી.સી. ની કલમ ૪ સાથે વાંચતા કલમ ૩૬૩, ૩૬૬, ૩૭૬, ૪૦૬, ૫૦૪, ૫૦૬(૨) અને પોક્સો એક્ટની કલમ ૩, ૪, ૫ અને ૬ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે સી.આર. નં. આઇ–૧૮૨/૨૦૧૩ થી એફ.આઇ.આર. તરીકે રજિસ્ટર કરવામાં આવી હતી.

૨.૧.	ફરિયાદ નોંધાતા, તપાસ અમલદારે આરોપીની ધરપકડ કરી, આરોપીનું ધરપકડ પંચનામું તૈયાર કર્યું, ગુનો કરતી વખતે ભોગ બનનાર અને આરોપીએ પહેરેલા કપડાં કબ્જે કર્યા, તબીબી અફસર દ્વારા ભોગ બનનાર અને આરોપીની તપાસ કરાવી, મુદ્દામાલ એફ.એસ.એલ. માં મોકલ્યો, સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધ્યા વગેરે. તપાસ પૂર્ણ થયા પછી, તપાસ અમલદારે ચીફ જ્યુડિશિયલ મેજિસ્ટ્રેટ, રાજકોટની કોર્ટમાં ક્રિમીનલ પ્રોસીજર કોડની કલમ ૧૭૩ હેઠળ ચાર્જશીટ દાખલ કરી અને કેસ ક્રિમીનલ કેસ નં.૪૧૯૨/૨૦૧૩ તરીકે રજિસ્ટર થયો.

૨.૨.	કેસ સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા ટ્રાયલેબલ હોવાથી, જ્યુડિશિયલ મેજિસ્ટ્રેટે, સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૨૦૯ હેઠળ આરોપીને ચાર્જશીટના કાગળોની નકલો પૂરી પાડ્યા પછી, કેસ સેશન્સ કોર્ટમાં કમિટ કર્યો અને કેસ સેશન્સ જજ, રાજકોટની કોર્ટમાં સેશન્સ કેસ નં.૨૦૬/૨૦૧૩ તરીકે રજિસ્ટર થયો.

૨.૩.	ત્યારબાદ, સેશન્સ કોર્ટે આંક-૬ પર આરોપી સામે તોહમતનામું ફરમાવ્યું. આરોપી નં. ૧ થી ૪ નું પ્લી આંક નં. ૭ થી ૧૦ પર નોંધવામાં આવ્યું હતું. આરોપીઓએ ગુનાનો અસ્વીકાર કર્યો અને ટ્રાયલ

ચલાવવાની માંગણી કરી અને તેથી, સેશન્સ કોર્ટે કાયદા અનુસાર ટ્રાયલ આગળ ચલાવી.

૨.૪. ફરિયાદ પક્ષે નીચે મુજબના મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કર્યા :

: મૌખિક પુરાવા :

સાક્ષી નં.	**આંક નં.**	**વિગત**	**રિમાર્ક્સ**
૧	૨૨	ચેતનભાઈ પ્રવીણભાઈ કુબાવત	પંચ સાક્ષી
૨	૨૭	વેલજીભાઈ લક્ષ્મણભાઈ વાઘેલા	પંચ સાક્ષી
૩	૩૨	સુનીલભાઈ જીવરાજભાઈ કંજારીયા	પંચ સાક્ષી
૪	૩૬	ભોગ બનનાર	ફરિયાદી
૫	૫૯	દિકેશ મહેન્દ્રભાઈ કાનાણી	ભોગ બનનારનો ભાઈ
૬	૭૭	ડૉ. શ્રદ્ધાબેન પ્રજાપતિ	તબીબી અફસર
૭	૮૩	સંજયભાઈ મનહરલાલ સોમૈયા	સાક્ષી
૮	૮૪	મહેન્દ્રભાઈ અમરીશભાઈ રાઠોડ	તપાસ અમલદાર
૯	૮૮	જશવંતલાલ કેશવલાલ પટેલ	તપાસ અમલદાર

: દસ્તાવેજી પુરાવા :

અનુ. નં.	આંક નં.	વિગત
૧	૨૫	ભોગ બનનારના કપડાં કબ્જે કર્યાનું પંચનામું
૨	૨૫	ઘટનાસ્થળનું પંચનામું
૩	૨૭	ઘટનાસ્થળનું પંચનામું
૪	૨૮	આરોપીના શરીરનું અને અપીલકર્તા આરોપીના કપડાં કબ્જે કર્યાનું પંચનામું
૫	૫૫	એફ.આઈ.આર.
૬	૫૬	ભોગ બનનારનું શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર
૭	૬૯	મોબાઈલ પર આરોપી દ્વારા આપવામાં આવેલ ધમકી અંગે ભોગ બનનારે પોલીસને આપેલી ફરિયાદ
૮	૭૦	સમાધાન અંગે ભોગ બનનારનું નિવેદન
૯	૭૮	ડૉક્ટર દ્વારા ભોગ બનનારની તપાસ માટેની યાદી
૧૦	૭૯	ભોગ બનનારનું મેડિકલ સર્ટિફિકેટ
૧૧	૮૫	ફોન રેકોર્ડ સાથેની ફરિયાદ
૧૨	૮૯	ભોગ બનનારના સેમ્પલ એફ.એસ.એલ. માં મોકલવા માટેની યાદી
૧૩	૯૦	મુદ્દામાલ એફ.એસ.એલ. માં મોકલવા માટેની યાદી

૧૪	૯૧	મુદ્દામાલ મળ્યાની એફ.એસ.એલ. ની પહોંચ
૧૫	૯૨	એફ.એસ.એલ. અને સેરોલોજીના રિપોર્ટ

૨.૫. ટ્રાયલ પૂર્ણ થયા પછી, ટ્રાયલ કોર્ટે અપીલકર્તા – મૂળ આરોપી નં.૧ ને આઇ.પી.સી. ની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ તેમજ પોક્સો એક્ટની કલમ ૪ અને ૬ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવ્યા અને ઉપર જણાવ્યા મુજબ દંડ સાથે સજા ફટકારી.

૩.૦. અપીલકર્તા – મૂળ આરોપી નં.૧ તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ ભારપૂર્વક રજૂઆત કરી હતી કે સેશન્સ કોર્ટે અપીલકર્તાને આઇ.પી.સી. ની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ અને પોક્સો એક્ટની કલમ ૪ અને ૬ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં અને સજા ફટકારવામાં ભૂલ કરી છે.

૩.૧. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટ એ મૂલ્યાંકન કરવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે કે અપીલકર્તા – આરોપી સામેનો કેસ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત થયો નથી. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે રેકોર્ડ પર કોઈ સચોટ અને ખાતરીપૂર્વકના પુરાવા નથી. તેણીએ રજૂઆત કરી છે કે વાસ્તવમાં આ કોઈ

પુરાવા ન હોવાનો કેસ છે, તેમ છતાં, ટ્રાયલ કોર્ટે ધારણા અને અનુમાન પર આક્ષેપિત ચુકાદો અને હુકમ પસાર કર્યો છે.

૩.૨. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારે તેની જુબાનીમાં સ્વીકાર્યું છે કે તે આરોપીના પ્રેમમાં હતી અને તેઓ બંને સાથે રહેતા હતા અને તેથી, એ સ્પષ્ટ થાય છે કે અપીલકર્તા સામે કોઈ કેસ બનતો નથી.

૩.૩. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વાસ્તવમાં, ભોગ બનનારે ડૉક્ટર સમક્ષ હિસ્ટ્રીમાં સ્વીકાર્યું હતું કે તે અપીલકર્તાના પ્રેમમાં હતી અને તે અને અપીલકર્તા સાથે રહેતા હતા અને તેણીએ પોતાની સંમતિથી આરોપી સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યો હતો. તેથી, એ સ્પષ્ટ થાય છે કે આરોપી દ્વારા કોઈ ગુનો કરવામાં આવ્યો નથી, તેમ છતાં, પૈસા પડાવવા માટે આરોપી સામે ખોટી ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી છે.

૩.૪. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે દોષસિદ્ધિ અને સજાનો આક્ષેપિત ચુકાદો અને હુકમ રેકોર્ડ પરના પુરાવા વિરુદ્ધ, કાયદાની જોગવાઈ વિરુદ્ધ અને સ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિ વિરુદ્ધ છે.

૩.૫. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે વિ. જજે રેકોર્ડ પરના પુરાવાને તેની સાચી ભાવનામાં મૂલ્યાંકન કર્યા વિના, નૈતિક દ્રષ્ટિકોણ અપનાવીને અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવ્યા છે. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે નીચેની કોર્ટે ચુકાદામાં ઘણી વખત ખરાબ માનસિકતા શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે ચુકાદામાં આ મુદ્દા પરના કાયદાને પુનઃઉત્પાદિત કર્યો હોવા છતાં, ખોટી રીતે તે કેસના તથ્યો પર લાગુ કર્યો નથી. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલની પેન્ડન્સી દરમિયાન, ફરિયાદીએ સેશન્સ કોર્ટ સમક્ષ એક અરજી આપી હતી કે આરોપીએ જાનથી મારી નાખવાની ધમકી આપી હતી અને તે સમયના એડિશનલ સેશન્સ જજે ફરિયાદી, તેની માતા અને ભાઈના પુરાવા નોંધ્યા હતા અને એવું માલૂમ પડ્યું હતું કે ફરિયાદીએ ખોટા આક્ષેપો કર્યા હતા. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદી ખોટી ફરિયાદો કરવાની ટેવ ધરાવે છે. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદી અને તેના સંબંધીઓ વિશ્વસનીય નથી અને તેઓ ખોટી ફરિયાદો અને આક્ષેપો કરવાની ટેવ ધરાવે છે અને તેથી, આરોપીને દોષિત ઠેરવવા માટે તેમની જુબાનીઓ પર આધાર રાખી શકાય નહીં. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે ભોગ બનનાર અને અન્ય સાક્ષીઓની ઉલટતપાસને તેના સાચા પરિપ્રેક્ષ્યમાં ધ્યાનમાં લીધી નથી

અને ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓની મુખ્ય તપાસના આધારે જ તેમની ઉલટતપાસને ધ્યાનમાં લીધા વિના અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવ્યા છે. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારે આરોપી દ્વારા કોઈ બળ કે મજબૂરી વિના પોતાની મરજી અને ઈચ્છાથી પોતાનું પિતૃગૃહ છોડી દીધું હતું અને તેથી, કલમ ૩૬૩ હેઠળ કોઈ ગુનો બનતો નથી. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારે પોતાની સંમતિથી અને આરોપી પરણેલો છે તે સારી રીતે જાણવા છતાં આરોપી સાથે શારીરિક સંબંધો ચાલુ રાખ્યા હતા. તેથી કલમ ૩૬૬ હેઠળનો ગુનો પણ લાગુ પડતો ન હોવાથી કોઈ ગુનો થયો ગણાય નહીં.

૩.૬. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદ પક્ષે ભોગ બનનારનું શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર રેકોર્ડ પર રજૂ કર્યું છે, જોકે, શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર કોણે ઇશ્યૂ કર્યું હતું અને કયા આધારે શાળાના રજિસ્ટરમાં ભોગ બનનારની ઉંમર નોંધવામાં આવી હતી તે અંગે પુરાવા રજૂ કરીને કે સાક્ષીની તપાસ કરીને શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રની વિગતો સાબિત અને સ્થાપિત કરવામાં આવી નથી. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે તેની વિગતો સાબિત કરવા માટે યોગ્ય સાક્ષીની તપાસ કરીને તેને સાબિત કરવા માટે શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રને કામચલાઉ આંક આપવામાં આવ્યો હતો. તેણીએ રજૂઆત

કરી હતી કે શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર આંક–૫૬ કાયદા અનુસાર અને પુરાવાના કાયદાની જોગવાઈઓ મુજબ સખત રીતે સાબિત થયું નથી. ટ્રાયલ કોર્ટે એવું હોલ્ડ કરવામાં ભૂલ કરી કે શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર સાબિત થયું છે, જોકે ભોગ બનનારે તેની ઉલટતપાસમાં જણાવ્યું હતું કે તેણીને તેનો જન્મસ્થળ યાદ નથી. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે માત્ર ભોગ બનનારે તેના પુરાવામાં જણાવ્યું છે કે જન્મ પ્રમાણપત્ર તેની જન્મ તારીખનું છે, પુરાવાના કાયદાની જોગવાઈઓ મુજબ જન્મ પ્રમાણપત્રની વિગતો સાબિત થયેલી કહી શકાય નહીં. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારે તેની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે તેણીને ખબર નથી કે તેનો જન્મ કયા ગામમાં થયો હતો. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર આંક–૫૬ કોડીનારનું છે, જોકે ભોગ બનનાર છેલ્લે વેલણ ખાતે ભણી હતી. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર આંક–૫૬ ઇશ્યૂ કરનાર કોડીનારની શાળાના પ્રિન્સિપાલની તપાસ કરવામાં આવી નથી કે જન્મ નોંધણી રજિસ્ટર ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યું ન હતું. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારની માતાની પણ ભોગ બનનારની જન્મ તારીખના પાસા પર તપાસ કરવામાં આવી નથી. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે માત્ર શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રને આંક આપવામાં આવ્યો હોવાથી તેને પુરાવા તરીકે ગણી શકાય નહીં, ખાસ કરીને જ્યારે વિગતો પુરાવા રજૂ કરીને અને સાક્ષીની

તપાસ કરીને સાબિત અને સ્થાપિત ન થઈ હોય. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે એવું માની લીધું છે કે કથિત ગુનો કર્યાની તારીખે ભોગ બનનાર સગીર હતી, જોકે કથિત ગુનો કર્યાના સમયે તે સગીર હતી તે દર્શાવવા માટે શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્ર સિવાય કોઈ સચોટ અને ખાતરીપૂર્વકના પુરાવા નથી અને શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રની વિગતો સાબિત થઈ નથી. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારની ઉંમર વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત થઈ નથી. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે વાસ્તવમાં, ભોગ બનનાર પુખ્ત વયની હતી. ભોગ બનનારના દાંતની તપાસ પર અભિપ્રાય આપનાર ભોગ બનનારની ઉંમર સંબંધિત ડેન્ટિસ્ટના અભિપ્રાય મુજબ, ભોગ બનનારની ઉંમર ૧૭ થી ૨૧ વર્ષની વચ્ચે હતી. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ઓસિફિકેશન ટેસ્ટના અભિપ્રાય મુજબ, તેની ઉંમર ૧૭ થી ૨૦ વર્ષની વચ્ચે હતી અને રેડિયોલોજિસ્ટના અભિપ્રાય મુજબ, તેની ઉંમર ૧૭ થી ૨૧ વર્ષની વચ્ચે હતી. તબીબી અફસરના પુરાવા મુજબ પણ, ભોગ બનનારના શારીરિક બાંધા પરથી, કોઈ કહી શકે નહીં કે તે પુખ્ત વયની નથી.

૩.૭. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટ ભોગ બનનારના વર્તનને ધ્યાનમાં લેવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે, જે દર્શાવે છે કે તેણીને આરોપી સાથે સંબંધ હતો

અને તે પોતાની મેળે આરોપી નં.૧ સાથે ગઈ હતી અને તેની સાથે મહિનાઓ સુધી રહી હતી અને તેણીની જુબાની મુજબ પણ, તે ૧૮ વર્ષ પૂર્ણ કર્યા પછી શારીરિક સંબંધ ધરાવતી હતી.

૩.૮. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે વાસ્તવમાં, ભોગ બનનાર જાણતી હતી કે આરોપી નં.૧ પરણેલો છે. તેણીએ રજૂઆત કરી હતી કે ૧/૭/૨૦૧૩ ના રોજ પણ જ્યારે ભોગ બનનારની મેડિકલ તપાસ કરવામાં આવી ત્યારે તેણીએ ડૉક્ટર સમક્ષ હિસ્ટ્રીમાં જણાવ્યું હતું કે તેણીને માત્ર એક મહિના પહેલા જ આરોપી પરણેલો હોવાની જાણ થઈ હતી, જોકે, તેણીએ પોતાની ઉલટતપાસમાં સ્વીકાર્યું છે કે તેણીએ ૧૦/૨/૨૦૧૩ ના રોજ એક એસ.એમ.એસ. મોકલ્યો હતો અને લખ્યું હતું કે "તમારે મારી શું ચિંતા છે, હું ત્યાં હોઉં કે ન હોઉં, તમારી પત્ની તમારી સાથે છે, હું મરું કે જીવું, હવે તમને શું ફરક પડે છે". આમ, ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૨ માં જ, તે જાણતી હતી કે આરોપી પરણેલો છે, જોકે, તેણીએ ડૉક્ટર સમક્ષ આંક-૭૯ પર ખોટું નિવેદન આપ્યું છે કે તેણીને માત્ર એક મહિના પહેલા જ આરોપી અગાઉથી પરણેલો હોવાની હકીકતની જાણ થઈ હતી.

૩.૯. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે, વાસ્તવમાં, ભોગ બનનારે ૩૦/૬/૨૦૧૩ ના રોજ ફરિયાદ આપી હતી, જોકે, તે પહેલાં તેણીએ ૧૨/૩/૨૦૧૩ ના રોજ એક અરજી આપી હતી. જો ભોગ બનનારની જુબાની સમગ્ર રીતે ધ્યાનમાં લેવામાં આવે તો, એ સ્પષ્ટ થાય છે કે તેણીએ ફરિયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને વાસ્તવમાં તે હોસ્ટાઈલ થઈ ગઈ છે. નરેન્દ્ર પરણેલો હોવાની હકીકત વિશે ૧૦/૨/૨૦૧૩ થી જાણતી હોવા છતાં, તે અપીલકર્તા સાથે રહી હતી અને તેણીએ પોતાની મરજીથી અપીલકર્તા સાથે શારીરિક સંબંધ રાખ્યો હતો.

૩.૧૦. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારે તેણીની જુબાનીમાં સ્વીકાર્યું છે કે ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૩ માં, આરોપી નરેન્દ્રની પત્ની આરોપી સાથે રહેવા આવી હતી. આમ, ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૩ થી, તે આ હકીકતથી વાકેફ હતી કે આરોપી પરણેલો છે અને તેને પત્ની છે. જોકે, તેણીએ અપીલકર્તા સાથે રહેવાનું ચાલુ રાખ્યું અને પોતાની સંમતિથી અપીલકર્તા સાથે શારીરિક સંબંધ ચાલુ રાખ્યો.

૩.૧૧. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારની પોતાની જુબાની મુજબ, ભોગ બનનાર ૧૮ વર્ષ પૂર્ણ ન કરે ત્યાં સુધી આરોપી અને ભોગ બનનાર વચ્ચે કોઈ જાતીય સંબંધ ન હતો.

૩.૧૨. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટ ભોગ બનનારના વર્તનને અને ભોગ બનનાર વિશ્વસનીય નથી અને તેનો પુરાવો ભરોસાપાત્ર નથી તે હકીકતને ધ્યાનમાં લેવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે.

૩.૧૩. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે આ સંમતિનો કેસ છે અને તે રેકોર્ડ પરથી જ સાબિત થાય છે.

૩.૧૪. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે રેકોર્ડ પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે ભોગ બનનાર પૈસા પડાવતી હતી અને વધુ પૈસા પડાવવા માટે અને રેકોર્ડ પર એવા પુરાવા છે જે દર્શાવે છે કે અપીલકર્તા દ્વારા આરોપી નં.૧ ના ખાતામાંથી ભોગ બનનારની માતાના ખાતામાં સમયાંતરે પૈસા ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યા હતા (આંક–૧૨૧ અને ૧૧૫). એવી રજૂઆત કરવામાં

આવે છે કે વધુ પૈસા પડાવવા માટે, ત્રાસદાયક આક્ષેપો કરીને ખોટી ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી હતી અને આરોપી નં.૧ પાસેથી વધુ પૈસા પડાવવાના હેતુથી આરોપી સામે ખોટી જુબાની પણ આપવામાં આવી છે. ભોગ બનનારે તેના પુરાવામાં સ્વીકાર્યું છે કે તેણે તેની માતાના ખાતામાં ક્યારેય કોઈ રકમ જમા કરાવી નથી.

૩.૧૫. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે સાક્ષી આંક–૫૯ ના પુરાવા મુજબ પણ, કિરણબેન (આરોપીની પત્ની) રાજકોટ આવી હતી અને ભોગ બનનાર સાથે ઝઘડો કર્યો હતો. જોકે, તે સમયે પણ ભોગ બનનાર અથવા તેના ભાઈ દ્વારા આરોપી સામે કોઈ ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી ન હતી. અપીલકર્તા પાસેથી વધુ પૈસા પડાવવા માટે પાછળથી ખોટા, બનાવટી અને ત્રાસદાયક આક્ષેપો કરીને ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી છે.

૩.૧૬. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે આરોપી નં.૧ અને ભોગ બનનાર ભાડાના મકાનમાં સાથે રહેતા હતા, અને તેઓ મહિનાઓ સુધી સાથે રહ્યા હતા, જોકે, નીચેની કોર્ટે ભાડાની જગ્યાના માલિકના પુરાવાનું તેની સાચી ભાવનામાં મૂલ્યાંકન કર્યું નથી અને ધ્યાનમાં લીધું નથી.

૩.૧૭. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે આરોપી અને ભોગ બનનાર સંબંધમાં હતા અને આ હકીકત ભોગ બનનારની માતા અને ભાઈને પણ ખબર હતી. ભોગ બનનારના ભાઈએ પણ તેની જુબાનીમાં આ હકીકતનો સ્વીકાર કર્યો છે.

૩.૧૮. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારની જુબાની મુજબ, તે અને આરોપી ત્રણ–ચાર દિવસમાં જાતીય સંબંધ રાખતા હતા, જોકે, તેણીએ ડૉક્ટર સમક્ષ હિસ્ટ્રીમાં જણાવ્યું છે કે તેણીએ ત્રણથી ચાર વખત શારીરિક સંબંધ બાંધ્યો છે.

૩.૧૯. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારે ૧૨/૬/૨૦૧૩ ના રોજ પોલીસ સ્ટેશનમાં અરજી આપી હતી, જોકે, સદર ફરિયાદમાં આરોપી સામે કોઈ ફરિયાદ કરવામાં આવી ન હતી. સદર ફરિયાદમાં સમાધાન થયું હતું. ત્યારબાદ પૈસા પડાવવા માટે, ખોટા આક્ષેપો કરીને મોડી એફ.આઇ.આર. નોંધાવવામાં આવી છે.

૩.૨૦. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારની જુબાની પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે તેણીએ ૧૮ વર્ષ પૂર્ણ કર્યા પછી ભોગ બનનારની સંમતિથી તેમની વચ્ચે જાતીય સંબંધ હતો.

૩.૨૧. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારની પોતાની જુબાની મુજબ પણ, ડિસેમ્બર, ૨૦૧૨ પહેલાં, તે અને આરોપી મળતા હતા; તે રાજકોટમાં કંપનીની હોસ્ટેલમાં એકલી રહેતી હતી અને તે અલગ–અલગ ખાનગી કંપનીમાં કામ કરતી હતી. આમ, તે શરૂઆતથી જ સ્વતંત્ર સ્વભાવની હતી અને અપીલકર્તા સાથેના તેના સંબંધો તેની માતા અને ભાઈ પણ જાણતા હતા.

૩.૨૨. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે વાસ્તવમાં કથિત ગુનો ૧૪/૧૧/૨૦૧૨ પહેલાં થયો હોવાનું કહેવાય છે અને તે સમયે, પોક્સો એક્ટ અમલમાં ન હતો અને તેથી, અપીલકર્તા આરોપીને પોક્સો એક્ટ હેઠળ દોષિત ઠેરવી શકાય નહીં.

૩.૨૩. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે તમામ સાક્ષીઓ રસ ધરાવતા સાક્ષીઓ અને ભોગ બનનારના સગા છે અને કોઈ સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની તપાસ કરવામાં આવી નથી અને સમગ્ર તપાસ ખામીયુક્ત છે અને ઘણી બધી બાબતો છતી કરે છે. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે નીચેની કોર્ટે ડિફેન્સના કેસ પર વિશ્વાસ ન રાખીને પણ ભૂલ કરી છે.

૩.૨૪. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિ. વકીલ સુશ્રી અશ્વિની કે. મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે એફ.આઇ.આર. ની નોંધણી પહેલાં ભોગ બનનાર દ્વારા કરવામાં આવેલી અરજીમાં, અહીંના આરોપી – અપીલકર્તા સામે દુષ્કર્મ વગેરેનો કોઈ આક્ષેપ ન હતો. તે સમયે પણ સમાધાન થયું હતું. જો કોઈ ગુનો થયો હોત, તો તે તેની અરજીમાં તે વિશે લખી શકતી હતી. જોકે, પાછળથી, પૈસા પડાવવાના ખરાબ ઈરાદાથી એફ.આઇ.આર. દાખલ કરવામાં આવી છે.

૪.૦૦. રાજ્ય તરફથી ઉપસ્થિત વિ. એ.પી.પી. શ્રી રોનક રાવલ દ્વારા પ્રસ્તુત અપીલનો વિરોધ કરવામાં આવ્યો છે. તેમણે રજૂઆત કરી છે કે ફરિયાદ પક્ષે વ્યાજબી શંકાથી પર કેસ સફળતાપૂર્વક સાબિત કર્યો છે. તેમણે રજૂઆત કરી છે કે સાક્ષીઓએ ફરિયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું

છે. તેમણે રજૂઆત કરી છે કે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ દોષસિદ્ધિ અને સજાનો ચુકાદો અને હુકમ પુરાવાના મૂલ્યાંકન પર છે અને તે વિકૃત નથી. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કોઈ ભૂલ કરવામાં આવી નથી. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદ પક્ષે ભોગ બનનારનું શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર રેકોર્ડ પર મૂક્યું છે, જે મુજબ, ગુનો કરતી વખતે ભોગ બનનાર સગીર હતી અને તેના પર આધાર રાખીને, ટ્રાયલ કોર્ટે યોગ્ય રીતે માન્યું છે કે ભોગ બનનાર સંબંધિત સમયે સગીર હતી. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ભોગ બનનારની જુબાની પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે ભોગ બનનારે જાતીય સંબંધ માટે ના પાડી હોવા છતાં, અપીલકર્તાએ બળજબરીથી ભોગ બનનાર સાથે જાતીય સંબંધ શરૂ કર્યો હતો. તેથી, તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે આ કોર્ટના હસ્તક્ષેપની કોઈ જરૂર નથી. તેથી, તેમણે પ્રાર્થના કરી કે અપીલ રદ કરવામાં આવે.

૫.૦૦. અપીલકર્તાના વિ. વકીલ અને રાજ્ય તરફથી ઉપસ્થિત વિ. એ.પી.પી. ને વિગતવાર સાંભળ્યા. દોષસિદ્ધિના આક્ષેપિત ચુકાદા અને હુકમનું ધ્યાનપૂર્વક અવલોકન કર્યું. રેકોર્ડ પરના પુરાવાનું પુનઃમૂલ્યાંકન કર્યું.

૬.૦. રેકોર્ડ પરના પુરાવાના અવલોકન પરથી, નીચેની હકીકતો સામે આવી છે :–

૬.૧. પી.ડબલ્યુ. નં.૧ – ચેતનભાઈ પ્રવીણભાઈ કુબાવત આંક–૨૨, ભોગ બનનાર અને આરોપીના કપડાં કબ્જે કર્યાના પંચનામાના પંચ સાક્ષીએ પોતાની જુબાનીમાં ભંગ આપ્યો છે કે તેમની હાજરીમાં ભોગ બનનારે પ્રગટ કર્યું હતું કે તેનું નામ જલ્પાબેન ઉર્ફે ખુશી મહેન્દ્રભાઈ કાનાણી છે અને તેની ઉંમર ૧૬ વર્ષ અને ૯ મહિના છે. તેમણે એવો પણ ભંગ આપ્યો હતો કે ભોગ બનનારના શરીર પર કોઈ નિશાન ન હતું. તેમણે એવો પણ ભંગ આપ્યો હતો કે ભોગ બનનારે જણાવ્યું હતું કે આરોપી નરેન્દ્રપરી ગુલાબપરીએ દોઢ મહિના પહેલા તેની સાથે સંભોગ કર્યો હતો.

૬.૨. પી.ડબલ્યુ. નં.૨ – વેલજીભાઈ લક્ષ્મણભાઈ વાઘેલા આંક–૨૭ એ પોતાની જુબાનીમાં ભંગ આપ્યો છે કે તેમણે પી.એસ.આઇ. ની ચેમ્બરમાં પંચનામા પર સહી કરી હતી, અને ફરિયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું.

૬.૩. પી.ડબલ્યુ. નં.૩ – સુનીલભાઈ જીવરાજભાઈ કંજારીયા – આંક–૩૨ એ જણાવ્યું છે કે તેમણે પંચનામા પર સહી કરી છે. તેમણે ફરિયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી.

૬.૪. પી.ડબલ્યુ. નં.૪ મહેન્દ્રભાઈ કાનાણીની દીકરી જલ્પાબેન ઉર્ફે ખુશીબેન – ભોગ બનનાર – આંક–૩૬ એ તેના પુરાવામાં ભંગ આપ્યો છે કે તેની જન્મ તારીખ ૨૪/૧૦/૧૯૯૬ છે. તેણીએ ભંગ આપ્યો છે કે તે અપીલકર્તા આરોપી સાથે ફરતી હતી. તેણીએ એ પણ સ્વીકાર્યું કે અપીલકર્તાએ પ્રસ્તાવ મૂક્યો હતો અને બીજા દિવસે તેણીએ પ્રેમનો પ્રસ્તાવ સ્વીકારી લીધો હતો. તેણીએ એવો પણ ભંગ આપ્યો છે કે તે અને અપીલકર્તા ફોન પર વાતો કરતા હતા અને મળતા હતા. તેણીએ એ પણ સ્વીકાર્યું કે તે અને અપીલકર્તા વેલણ ગામમાં લગભગ ૫ થી ૭ વર્ષ મળતા હતા. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે અપીલકર્તા સાથેના પ્રેમને કારણે, તે રાજકોટ શિફ્ટ થઈ ગઈ હતી. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે તે અને અપીલકર્તા લીમડા ચોકમાં આવેલ એક મુસ્લિમના ભાડાના મકાનમાં રહેતા હતા. તેણીએ એવો પણ ભંગ આપ્યો છે કે તેણીએ મકાનમાલિકને જણાવ્યું હતું કે આરોપી સાથે તેની સગાઈ થઈ ગઈ છે અને લગ્ન થશે. તેણીએ ભંગ આપ્યો છે કે તે અને અપીલકર્તા ઝઘડો કરતા હતા અને તેથી, મકાનમાલિકે ભાડાનું મકાન ખાલી કરાવ્યું હતું. તેણીએ ભંગ આપ્યો છે કે તેઓ લીમડા ચોકના ભાડાના મકાનમાં છ મહિના રહ્યા હતા. તેણીએ વધુમાં ભંગ આપ્યો છે કે ત્યારબાદ તે અને અપીલકર્તાએ જલારામ ફરસાણની શેરી, એસ.કે. ચોક, ગાંધીગ્રામમાં ભાડે બીજું મકાન મેળવ્યું

હતું. ત્યાં તેઓ એક મહિનો રહ્યા હતા અને ત્યારબાદ અપીલકર્તાએ ભોગ બનનારના ભાઈને બોલાવ્યો અને આરોપી નરેન્દ્ર તેની પત્ની સાથે રહેવા લાગ્યો. તેણીએ ભંગ આપ્યો છે કે નરેન્દ્રની પત્ની બીજા ગામમાં ગઈ ત્યારે નરેન્દ્ર તેની સાથે બે દિવસ રહેવા આવ્યો હતો. તેણીએ એવો પણ ભંગ આપ્યો છે કે જ્યારે તે અને નરેન્દ્ર ગાંધીગ્રામમાં રહેતા હતા, ત્યારે તેણે નરેન્દ્ર સાથે ઘણી વખત સંભોગ કર્યો હતો. તેણીએ એવો પણ ભંગ આપ્યો છે કે તેણીએ ૨૫/૬/૨૦૧૩ ના રોજ અપીલકર્તા નરેન્દ્ર અને તેના પરિવારના સભ્યો સામે આમ્રપાલ ચોકી, ગાંધીગ્રામ પોલીસ સ્ટેશનમાં અરજી આપી હતી. તેણીએ ભંગ આપ્યો છે કે જોકે, તેની ઈચ્છા વિરુદ્ધ સમાધાન થયું હતું. તેણીએ ભંગ આપ્યો છે કે ત્યારબાદ આરોપી નરેન્દ્ર અને તેનો ભાઈ તેને લઈ ગયા અને રસ્તામાં ઉતારી દીધી અને તેને કહ્યું કે તેઓ ૫ મિનિટમાં આવશે પરંતુ નરેન્દ્ર પાછો આવ્યો ન હતો પરંતુ તેના કુવા, તેનો ભાઈ કિશોર અને તેનો મિત્ર અનિલ આવ્યા હતા. તેઓએ ધમકી આપી હતી કે તેણીએ આખરી નિર્ણય લેવો જોઈએ, નહિતર તેઓ તેનો કેસ પૂરો કરી દેશે. તેઓએ તેને જાનથી મારી નાખવાની ધમકી આપી હતી અને ગાળો પણ આપી હતી. તેણીએ ભંગ આપ્યો છે કે ત્યારબાદ તેણીએ ૧/૭/૨૦૧૩ ના રોજ ગાંધીગ્રામ પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ આપી હતી, જોકે, તેઓએ ભોગ બનનારને મહિલા પોલીસ સ્ટેશન મોકલી આપી હતી. તેણીએ ભંગ આપ્યો છે કે અપીલકર્તાએ તેને કહ્યું હતું કે તે

અવિવાહિત છે અને તેની સાથે લગ્ન કરવાનું વચન આપીને, વિશ્વાસઘાત અને દુષ્કર્મનો ગુનો કર્યો હતો. તેણીએ એવો પણ ભંગ આપ્યો છે કે કિશોરભાઇ, અનિલ અને નરેન્દ્રના કુવાએ તેને ગાળો આપી હતી અને તેને જાનથી મારી નાખવાની ધમકી આપી હતી. તેણીની જુબાની પરથી, એ સ્પષ્ટ થાય છે કે ગર્લ્સ હાઇસ્કૂલ, કોડીનારનું શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર માર્ક ૨/૪ પર રજૂ કરવામાં આવ્યું છે અને ડિફેન્સના વિ. વકીલે તેને આંક આપવા સામે વાંધો ઉઠાવ્યો હતો, જોકે, બિપિન શાંતિલાલ પંચાલના કેસમાં નિર્ણય મુજબ ટ્રાયલ કોર્ટે આંક–નં.૫૬ તરીકે કામચલાઉ આંક નંબર આપ્યો હતો.

ઉલટતપાસમાં, ભોગ બનનારે જુબાની આપી છે કે તેણીએ ૨૫/૩/૨૦૧૩ ના રોજ પોલીસ સ્ટેશનમાં આરોપી સામે કોઈ અરજી આપી નથી. તેણીએ સ્વીકાર્યું છે કે તેણીએ ૧૦/૨/૨૦૧૩ ના રોજ અપીલકર્તાને એસ.એમ.એસ. મોકલ્યો હતો. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૩ માં, નરેન્દ્રપુરીની પત્નીએ તેને ગાળો આપી હતી, અને તેણીએ ફરિયાદ કરી હતી. તેણીએ ૧૨/૬/૨૦૧૩ ની અરજીમાં પોતાના લખાણ અને સહીનો સ્વીકાર કર્યો. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે પોલીસે ૧૨/૬/૨૦૧૩ ના રોજ સદર ફરિયાદ નોંધાવા દીધી હતી. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૩ માં નરેન્દ્રપુરીની પત્નીએ તેને ગાળો આપી હોવાથી, તેણીએ ફરિયાદ કરી હતી. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે જ્યારે તે એસ. કે. ચોક, જલારામ

શેરીમાં રહેતી હતી, ત્યારે તેનો ભાઈ તેની સાથે રહેતો હતો અને તે ફરિયાદ દાખલ કર્યાની તારીખથી લગભગ ચાર મહિના પહેલાં તેના ભાઈ સાથે ત્યાં રહેતી હતી. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે તે જાણતી હતી કે ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૩ માં, નરેન્દ્રની પત્ની નરેન્દ્ર સાથે રહેવા લાગી હતી અને તેથી, તેણી અને અપીલકર્તા નરેન્દ્ર વચ્ચે વિવાદ શરૂ થયો હતો. તેણીએ એ પણ સ્વીકાર્યું કે અપીલકર્તા ક્યાં છે તે જાણવા માટે તે ડોળાસા ખાતે અપીલકર્તા નરેન્દ્રના ઘરે ગઈ હતી અને તે તેના ઘરે પાંચ દિવસ રહી હતી. તેણીએ એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેના ભાઈ અને માતા આરોપી નરેન્દ્ર સાથેના તેના સંબંધોથી વાકેફ હતા. તેણીએ એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેની માતા આ સંબંધની વિરુદ્ધ હતી, પરંતુ તે તેની માતાનું સાંભળતી ન હતી. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે તેણીએ ૨૫/૬/૨૦૧૩ પહેલાં આરોપી સામે કોઈ ફરિયાદ આપી નથી અને તે પોલીસ સ્ટેશન ગઈ ન હતી. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે તે તેની નોકરી માટે રોજ રાજકોટ જતી હતી. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે ખાનગી કંપનીમાં તેનો કોઈ નિશ્ચિત પગાર ન હતો પરંતુ તેને કમિશન મળતું હતું. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે તે પોતાનું ગુજરાન ચલાવે તેટલી કમાણી કરતી હતી અને તે કોઈને પૈસા આપવાની સ્થિતિમાં ન હતી. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે તેનો જન્મ ક્યાં થયો છે તેની તેને ખબર નથી. તેણીએ સ્વીકાર્યું કે તેની માતાનું નામ લીનાબેન છે, જોકે શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રમાં, તેની માતાના સ્થાને, મીનાબેનનો ઉલ્લેખ છે.

૬.૫. પી.ડબલ્યુ. નં. ૫ – દિકેશ મહેન્દ્રભાઈ કાનાણી, આંક–૫૦ એ પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે ભોગ બનનાર – જલ્પાબેન તેની બહેન છે. તેના માતાપિતા વચ્ચે છૂટાછેડા થઈ ગયા છે અને તેઓ ત્રણ ભાઇ–બહેન છે. તેણે સ્વીકાર્યું કે ભોગ બનનાર ૨૦૧૩ માં ટાટા ડોકોમોમાં રાજકોટમાં નોકરી કરતી હતી અને રાજકોટમાં એકલી રહેતી હતી. તેની માતા અને ભાઇ–બહેનો કોડીનારમાં રહેતા હતા. તેણે ભંગ આપ્યો છે કે જ્યારે ભોગ બનનાર રાજકોટમાં નોકરી કરતી હતી, ત્યારે તે લીમડા ચોક, ગૌળીવાડમાં નગમાબેનના ભાડાના મકાનમાં રહેતી હતી. તેણે ભંગ આપ્યો છે કે ૨ થી ૩ મહિના પછી, તેણે રાજકોટમાં તેની બહેન સાથે રહેવાનું શરૂ કર્યું. તેણે ભંગ આપ્યો છે કે તે નરેન્દ્ર સાથેની તેની બહેન – ભોગ બનનારના અફેર વિશે વાકેફ હતો. નરેન્દ્ર તેની હાજરીમાં અને તેની ગેરહાજરીમાં પણ સદર મકાનમાં આવતો હતો. તેણે ભંગ આપ્યો છે કે તે અને ભોગ બનનાર સદર મકાનમાં લગભગ સાત મહિના રહ્યા હતા. તેણે ભંગ આપ્યો છે કે ત્યારબાદ, સદર વિસ્તાર તેની બહેનને પસંદ ન હોવાથી, નરેન્દ્રને બીજું મકાન મળ્યું જે ગાંધીગ્રામ, એસ.કે. ચોકમાં, જલારામ ફરસાણની શેરીમાં હતું. સદર મકાન વિજયભાઈ નામના વ્યક્તિનું હતું. તેણે ભંગ આપ્યો છે કે તેને અને તેની માતાને તેની બહેન – ભોગ બનનાર અને નરેન્દ્ર – અપીલકર્તાનું પ્રેમાફેર પસંદ ન હતું. તેણે ભંગ આપ્યો છે કે

તેઓ ગાંધીગ્રામ શિફ્ટ થયા પછી, નરેન્દ્રની કિંરણ નામની પત્ની રાજકોટમારહેવા આવી અને તેને ભોગ બનનાર અને અપીલકર્તાના પ્રેમાફેર વિશે ખબર પડી. તેથી, લગભગ એક વર્ષ પહેલાં, નરેન્દ્ર અને તેની પત્ની તેમના ઘરે આવ્યા હતા અને તેઓએ ભોગ બનનાર સાથે ઝઘડો કર્યો હતો અને તેની બહેન [ભોગ બનનાર] ને માર મારવામાં આવ્યો હતો અને તેથી, ભોગ બનનાર દ્વારા ફરિયાદ પણ નોંધાવવામાં આવી હતી. તેણે ભંગ આપ્યો છે કે ત્યારબાદ ભોગ બનનાર અને નરેન્દ્ર – અપીલકર્તા વચ્ચે સમાધાન થયું હતું અને અપીલકર્તા ભોગ બનનારને પોતાની સાથે લઈ ગયો હતો, જોકે, તે ૧૦ મિનિટમાં આવે છે તેમ કહીને ગોંડલ ક્રોસ રોડ પર ભોગ બનનારને છોડીને જતો રહ્યો હતો. જોકે, તે પાછો આવ્યો ન હતો અને તેના કુવા, કિશોર – અપીલકર્તાનો ભાઈ અને એક અન્ય વ્યક્તિ ભોગ બનનાર પાસે આવ્યા હતા. તેઓએ ભોગ બનનારને ધમકી આપી હતી કે તેણીએ કેસો પાછા ખેંચી લેવા જોઈએ, નહિતર તેઓ તેને જાનથી મારી નાખશે. તેથી તેણીએ તેના ભાઈને ફોન કર્યો.

૬.૬. પી.ડબલ્યુ. ૬ – ડૉ. શ્રદ્ધાબેન સમીરભાઈ પ્રજાપતિ આંક– ૭૭ એ પોતાના પુરાવામાં ભંગ આપ્યો છે કે તેણીએ ભોગ બનનારની હિસ્ટ્રી નોંધાવા દીધી છે અને ભોગ બનનારે તેની હિસ્ટ્રીમાં જણાવ્યું છે કે તે

આરોપી નરેન્દ્ર ગુલાબપરી ગોસ્વામીને છેલ્લા દોઢ વર્ષથી જાણે છે અને તે તેના પ્રેમમાં છે. ભોગ બનનારે તેની હિસ્ટ્રીમાં વધુમાં જણાવ્યું છે કે તે ડિસેમ્બર, ૨૦૧૨ થી મે, ૨૦૧૩ સુધી ગાંધીગ્રામમાં ભાડાના મકાનમાં આરોપી નરેન્દ્ર સાથે રહી હતી. તે સમયગાળા દરમિયાન, તેણીએ પોતાની મરજીથી નરેન્દ્ર – અપીલકર્તા આરોપી સાથે ૩ થી ૪ વખત જાતીય સંબંધ રાખ્યો હતો. સદર ડૉક્ટરે ભંગ આપ્યો છે કે તેણીએ ભોગ બનનારની તપાસ કરી છે અને ભોગ બનનારના શરીરના ભાગો સંપૂર્ણ વિકસિત છે અને આંતરિક કે બાહ્ય ઈજાના કોઈ નિશાન ન હતા. સદર ડૉક્ટરે વધુમાં ભંગ આપ્યો છે કે ડેન્ટિસ્ટના જણાવ્યા અનુસાર, ભોગ બનનારની ઉંમર ૧૭ થી ૨૧ વર્ષની વચ્ચે હશે. તેણીએ વધુમાં ભંગ આપ્યો છે કે રેડિયોલોજિસ્ટના અભિપ્રાય મુજબ, ભોગ બનનારની ઉંમર ૧૭ વર્ષથી ૨૦ વર્ષની વચ્ચે હશે. સદર ડૉક્ટરે પોતાની ઉલટતપાસમાં સ્વીકાર્યું છે કે ભોગ બનનારના શારીરિક દેખાવ પરથી, કોઈપણ કહી શકે કે ભોગ બનનાર પુખ્ત વયની નથી.

૭.૦. સંબંધિત પક્ષકારોના વિ. વકીલોને સાંભળ્યા પછી અને રેકોર્ડ પરના પુરાવા ધ્યાનમાં લીધા પછી, એવું જણાય છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્ર પર આધાર રાખ્યો છે અને તેના આધારે એવા નિષ્કર્ષ પર આવી છે કે કથિત ગુનો કર્યાના સમયે ભોગ બનનાર ૧૬ વર્ષની સગીર

વયની હતી. તેથી અપીલકર્તા આરોપી નં.૧ એ ગુના કર્યા છે. જોકે, આંક– ૭૭ પર તપાસાયેલા પી.ડબલ્યુ. ૬ ડૉ. શ્રદ્ધાબેન સમીરભાઈ પ્રજાપતિ સમક્ષની હિસ્ટ્રીમાં, ભોગ બનનારે ડૉક્ટર સમક્ષ જણાવ્યું છે કે તે આરોપી નરેન્દ્ર ગુલાબપરી ગોસ્વામીને છેલ્લા દોઢ વર્ષથી જાણે છે અને તે તેના પ્રેમમાં છે. ભોગ બનનારે તેની હિસ્ટ્રીમાં વધુમાં જણાવ્યું છે કે તે ડિસેમ્બર, ૨૦૧૨ થી મે, ૨૦૧૩ સુધી ગાંધીગ્રામમાં ભાડાના મકાનમાં આરોપી નરેન્દ્ર સાથે રહેતી હતી અને તે સમયગાળા દરમિયાન તેણીએ પોતાની મરજીથી નરેન્દ્ર – અપીલકર્તા આરોપી સાથે ૩ થી ૪ વખત જાતીય સંબંધ રાખ્યો હતો. સદર ડૉક્ટરે પણ ભંગ આપ્યો છે કે તેણીએ ભોગ બનનારની તપાસ કરી છે અને ભોગ બનનારના શરીરના ભાગો સંપૂર્ણ વિકસિત છે અને આંતરિક કે બાહ્ય ઈજાના કોઈ નિશાન ન હતા. સદર ડૉક્ટરે વધુમાં ભંગ આપ્યો છે કે ડેન્ટિસ્ટના અભિપ્રાય મુજબ, ભોગ બનનારની ઉંમર ૧૭ થી ૨૧ વર્ષની વચ્ચે હશે. સદર ડૉક્ટરે વધુમાં ભંગ આપ્યો છે કે રેડિયોલોજિસ્ટના અભિપ્રાય મુજબ, ભોગ બનનારની ઉંમર ૧૭ વર્ષથી ૨૦ વર્ષની વચ્ચે હશે. સદર ડૉક્ટરે પોતાની ઉલટતપાસમાં સ્વીકાર્યું છે કે ભોગ બનનારના શારીરિક દેખાવ પરથી, કોઈપણ કહી શકે કે ભોગ બનનાર પુખ્ત વયની છે.

૭.૧. ભોગ બનનારના ભાઈની જુબાની પરથી પણ એ સ્પષ્ટ થાય છે કે ભોગ બનનારનો ભાઈ અને ભોગ બનનારની માતા પણ અપીલકર્તા સાથેના ભોગ બનનારના પ્રેમાફેર વિશે વાકેફ હતા અને તેઓ જાણતા હતા કે ભોગ બનનાર અને અપીલકર્તા સાથે રહેતા હતા અને અપીલકર્તા ભોગ બનનારના ભાઈની હાજરીમાં ભોગ બનનારને મળવા આવતો હતો.

૭.૨. ભોગ બનનારની જુબાની પરથી પણ એ સ્પષ્ટ થાય છે કે તે અપીલકર્તાના પ્રેમમાં હતી અને તે ભાડાના મકાનમાં અપીલકર્તા સાથે રહેતી હતી અને સંમતિથી તેમની વચ્ચે જાતીય સંબંધ હતો.

૭.૩. ઉપરોક્ત બાબતો પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે ભોગ બનનાર અને અપીલકર્તા આરોપી નં.૧ વચ્ચે પ્રેમાફેર હતો અને તેઓ બંને ડિસેમ્બર, ૨૦૧૨ થી મે, ૨૦૧૩ સુધી ભાડાના મકાનમાં સાથે રહ્યા હતા અને ભોગ બનનારે પોતાની સંમતિથી આરોપી સાથે જાતીય સંબંધ રાખ્યો હતો. તેથી, એ રીતે, અપીલકર્તા સામે કોઈ ગુનો બનતો નથી.

૭.૪. એ નોંધવું જરૂરી છે કે ભોગ બનનારના શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્ર સિવાય, કોઈ નામ લેવા યોગ્ય દસ્તાવેજી પુરાવા રેકોર્ડ પર રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી અને શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રને સાબિત કરવા માટે પણ કોઈની તપાસ કરવામાં આવી નથી. શાળા છોડ્યાના

પ્રમાણપત્રને આંક આપતી વખતે પણ, ડિફેન્સ દ્વારા વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો, જોકે, સર્વોચ્ચ અદાલતના બિપિન શાંતિલાલ પંચાલના કેસમાં નિર્ણય મુજબ ટ્રાયલ કોર્ટે શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રને આંક–નં.૫૬ તરીકે કામચલાઉ આંક આપ્યો હતો.

૭.૫. એ સ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિ છે કે જો જન્મ તારીખ અંગે શાળાના રજિસ્ટરમાં નોંધ માતાપિતા દ્વારા આપવામાં આવેલી માહિતીના આધારે કરવામાં આવી હોય, તો તે નોંધનું પુરાવાકીય મૂલ્ય રહેશે પરંતુ જો તે કોઈ અજાણી વ્યક્તિ દ્વારા અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિ દ્વારા આપવામાં આવી હોય જેને જન્મ તારીખનું કોઈ વિશેષ જ્ઞાન ન હોય, તો આવી નોંધનું કોઈ પુરાવાકીય મૂલ્ય રહેશે નહીં. માત્ર શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર આંક કરવામાં આવ્યું હોવાને કારણે, તેનો અર્થ એ નથી કે શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રની વિગતો પણ સાબિત થઈ ગઈ હતી. શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રની માત્ર સાબિતી એ શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રમાં જણાવેલ તમામ વિગતો અથવા જન્મ તારીખની ચોકસાઈની સાબિતી સમાન નથી. શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર ઈશ્યૂ કરનાર વ્યક્તિની તપાસ કરવામાં આવી નથી. શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રમાં કયા આધારે જન્મ તારીખ નોંધવામાં આવી હતી તે રેકોર્ડ પર આવ્યું નથી. કોના કહેવાથી શાળાના રજિસ્ટરમાં જન્મ તારીખ નોંધવામાં આવી હતી તે પણ રેકોર્ડ પર આવ્યું નથી.

સંબંધિત સાક્ષીઓની તપાસ કર્યા વિના માત્ર શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર રજૂ કરવાથી અને શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રની વિગતો સાબિત કર્યા વિના માત્ર શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર આંક કરવાથી, એવું કહી શકાય નહીં કે શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રમાં દર્શાવેલ ઉંમર કાયદા અનુસાર સ્થાપિત કરવામાં આવી છે. અન્યથા પણ, ભોગ બનનારની ઉંમર સાબિત કરવા માટે શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર ખાસ પુરાવાકીય મૂલ્ય ધરાવતું નથી. ફરિયાદ પક્ષ ભોગ બનનારનું જન્મ પ્રમાણપત્ર રેકોર્ડ પર મુકવામાં નિષ્ફળ ગયો છે. સ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિ મુજબ, સેકન્ડરી સ્કૂલ સર્ટિફિકેટના શાળા રજિસ્ટરમાં જણાવેલ જન્મ તારીખનું ભારતીય પુરાવાના કાયદાની કલમ ૩૫ ની અંદર કોઈ નિર્ણાયક મૂલ્ય નથી, સિવાય કે માતાપિતાની તપાસ કરવામાં આવે અથવા જેની માહિતી પરથી નોંધ કરવામાં આવી હોય તે વ્યક્તિની તપાસ કરવામાં આવે. વર્તમાન કેસમાં, ના તો ભોગ બનનારના માતાપિતા ના તો જેની માહિતી પરથી નોંધ કરવામાં આવી હોય તે વ્યક્તિની તપાસ કરવામાં આવી છે. કાનૂની સ્થિતિ વિવાદિત નથી કે કોર્ટ દ્વારા દસ્તાવેજ રજૂ કરવા અને તેને આંક તરીકે માર્ક કરવા માત્રથી તેની વિગતોની યોગ્ય સાબિતી માની શકાય નહીં. તેનું અમલીકરણ ગ્રાહ્ય પુરાવા દ્વારા સાબિત કરવું પડશે, એટલે કે, "તે વ્યક્તિઓના પુરાવા દ્વારા જેઓ વિવાદિત તથ્યોની સત્યતા માટે ખાતરી આપી શકે". અમારા મતે, પુરાવાનો ઉપરોક્ત બોજ ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા

વહન કરવામાં આવ્યો નથી. તેથી, ભોગ બનનારની ઉંમર ચોક્કસપણે નક્કી કરવા માટે શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રની નોંધ પર આધાર રાખી શકાય નહીં.

૭.૬. કલમ ૩૫ હેઠળ કોઈ દસ્તાવેજ ગ્રાહ્ય બનાવવા માટે, ત્રણ શરતો સંતોષાવી જોઈએ, પ્રથમ, જે નોંધ પર આધાર રાખવામાં આવે છે તે સાર્વજનિક અથવા અન્ય સત્તાવાર પુસ્તક, રજિસ્ટર અથવા રેકોર્ડમાં હોવી જોઈએ, બીજું, તે વિવાદિત તથ્ય અથવા પ્રસ્તુત તથ્ય જણાવતી નોંધ હોવી જોઈએ, અને ત્રીજું, તે કોઈ જાહેર સેવક દ્વારા તેની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે, અથવા કાયદા દ્વારા વિશેષરૂપે સોંપાયેલ ફરજ બજાવતી વખતે અન્ય કોઈ વ્યક્તિ દ્વારા કરવામાં આવેલી હોવી જોઈએ. શાળા રજિસ્ટરમાં કરવામાં આવેલી જન્મ તારીખ સંબંધિત નોંધ એક્ટની કલમ ૩૫ હેઠળ પ્રસ્તુત અને ગ્રાહ્ય છે પરંતુ શાળા રજિસ્ટરમાં વ્યક્તિની ઉંમર અંગેની નોંધ જે સામગ્રી પર ઉંમર નોંધવામાં આવી હતી તે સામગ્રીની ગેરહાજરીમાં વ્યક્તિની ઉંમર સાબિત કરવા માટે ખાસ પુરાવાકીય મૂલ્ય ધરાવતી નથી. રાજા જાનકી નાથ રોય વિરૂદ્ધ જ્યોતિષ ચંદ્ર આચાર્ય ચૌધરી, એઆઈઆર ૧૯૪૧ કલકત્તા ૪૧ ના કેસમાં, કલકત્તા હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે દાવો કરનાર પક્ષની ઉંમર વિશે શાળા રજિસ્ટરની નોંધને એવા ગ્રાઉન્ડ પર ફગાવી દીધી હતી કે વાદીની ઉંમર વિશે રજિસ્ટરમાં કઈ

સામગ્રી પર નોંધ કરવામાં આવી હતી તે દર્શાવવા માટે કોઈ પુરાવા ન હતા. આ રીતે નક્કી કરાયેલ સિદ્ધાંત દેશની લગભગ તમામ હાઈકોર્ટો દ્વારા જગન નાથ વિરૂદ્ધ મોતી રામ, એઆઈઆર ૧૯૫૧ પંજાબ ૩૭૭, સખી રામ વિરૂદ્ધ પ્રિસાઈડિંગ ઓફિસર, લેબર કોર્ટ, નોર્થ બિહાર, મુઝફ્ફરપુર, એઆઈઆર ૧૯૬૬ પટના ૪૫૯, ઘાંચી વોરા સમસુદ્દીન ઈસાભાઈ વિરૂદ્ધ ગુજરાત રાજ્ય, એઆઈઆર ૧૯૭૦ ગુજરાત ૧૭૮ અને રાધા કિશન ટીકુ વિરૂદ્ધ ભૂષણ લાલ ટીકુ, એઆઈઆર ૧૯૭૧ જે એન્ડ કે ૬૨ ના કેસમાં સ્વીકારવામાં આવ્યો છે. આ નિર્ણયો ઉપરાંત અલ્હાબાદ, બોમ્બે, મદ્રાસની હાઈકોર્ટોએ ચૂંટણી કેસોમાં સ્કોલર્સ રજિસ્ટરમાં અથવા શાળાના પ્રમાણપત્રમાં કરવામાં આવેલી જન્મ તારીખ અંગેની નોંધના નિર્ણાયક મૂલ્યના પ્રશ્ન પર વિચાર કર્યો છે. કોર્ટોએ સતત એવું હોલ્ડ કર્યું છે કે સેકન્ડરી સ્કૂલ સર્ટિફિકેટના સ્કોલર્સ રજિસ્ટરમાં જણાવેલ જન્મ તારીખનું કોઈ નિર્ણાયક મૂલ્ય નથી સિવાય કે માતાપિતાની તપાસ કરવામાં આવે અથવા જેની માહિતી પરથી નોંધ કરવામાં આવી હોય તે વ્યક્તિની તપાસ કરવામાં આવે, જગદંબા પ્રસાદ વિ. શ્રી જગન્નાથ પ્રસાદ, (૧૯૬૯) ૪૨ ઈએલઆર ૪૬૫ (અલ્હાબાદ), કે. પરામલાલી વિ. એલ. એમ. અલંગારામ, (૧૯૬૭) ૩૧ ઈએલઆર ૪૦૧ (મદ્રાસ), કૃષ્ણા રાવ મહારુ પાટીલ વિ. ઓમકાર નારાયણ વાઘ, (૧૯૫૮) ૧૪ ઈએલઆર ૩૮૬ (બોમ્બે) ના કેસમાં સંદર્ભ લઈ શકાય છે.

૭.૭. (૧૯૬૫) ૩ એસસીઆર ૮૬૧ : (એઆઈઆર ૧૯૬૫ એસસી ૨૮૨) માં રિપોર્ટ થયેલ બ્રિજ મોહન સિંહ વિરૂદ્ધપ્રિયા વ્રત નારાયણ સિંહ ના કેસમાં, એક પ્રશ્ન ઊભો થયો હતો કે શું વિજેતા ઉમેદવારે તેના નામાંકનની તારીખે ૨૫ વર્ષની ઉંમર પૂર્ણ કરી હતી. હાઈકોર્ટે વિજેતા ઉમેદવારની ચૂંટણીને એવા ગ્રાઉન્ડ પર રદ કરી હતી કે તે નામાંકન પત્ર ભરવાની તારીખે ૨૫ વર્ષથી ઓછી ઉંમરનો હતો. સર્વોચ્ચ અદાલતે હાઈકોર્ટના હુકમને રદ કર્યો હતો અને વિજેતા ઉમેદવારની ચૂંટણીને એવા ગ્રાઉન્ડ પર માન્ય રાખી હતી કે વિજેતા ઉમેદવારે તેના નામાંકનની તારીખે ૨૫ વર્ષની ઉંમર પૂર્ણ કરી ન હતી તે સાબિત કરવાનો બોજ ચૂંટણી અરજદાર પર હતો અને તે સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો હોવાથી, વિજેતા ઉમેદવારની ચૂંટણી રદ કરી શકાય નહીં. સર્વોચ્ચ અદાલતે હોલ્ડ કર્યું હતું કે અશિક્ષિત ચોકીદાર દ્વારા તેની વિનંતી પર અન્ય કોઈ વ્યક્તિ દ્વારા જન્મ રજિસ્ટરમાં નોંધવામાં આવેલી નોંધ ગ્રાહ્ય ન હતી અને ભારતીય પુરાવાના કાયદાની કલમ ૩૫ ની અંદર તેનું કોઈ નિર્ણાયક મૂલ્ય ન હતું. એઆઈઆર ૧૯૭૦ એસસી ૧૦૨૯ માં રિપોર્ટ થયેલ રામ મૂર્તિ વિરૂદ્ધ હરિયાણા રાજ્ય ના કેસમાં, શાળાના પ્રમાણપત્રમાં જણાવેલ છોકરીની જન્મ તારીખ સ્વીકારવામાં આવી ન હતી. જોકે, એઆઈઆર ૧૯૬૪ એસસી ૧૬૨૫ માં રિપોર્ટ થયેલ મોહમ્મદ ઈક્રામ હુસૈન વિરૂદ્ધ યુ. પી. રાજ્ય ના કેસમાં,

સર્વોચ્ચ અદાલતે શાળાના પ્રમાણપત્રમાં જણાવેલ છોકરીની જન્મ તારીખ સ્વીકારી હતી કારણ કે તેમાં જણાવેલ જન્મ તારીખને છોકરીના પિતા દ્વારા ફાઈલ કરવામાં આવેલા એફિડેવિટનું સમર્થન હતું.

૭.૮. એઆઈઆર ૨૦૧૧ એસ.સી. ૭૧૫ માં રિપોર્ટ થયેલ અલમેલુ અને અન્ય વિરૂદ્ધ પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટર દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ કરાયેલ રાજ્ય ના કેસમાં, સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે અને હોલ્ડ કર્યું છે :–

> *"૩૮. અમે પહેલા છોકરીની ઉંમર સંબંધિત મુદ્દો હાથ ધરીશુ. હાઈકોર્ટે ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટ, આંક– પી ૧૬ અને પી.ડબલ્યુ.–૮ ડો. ગુણાશેખરન, રેડિયોલોજિસ્ટ દ્વારા ઈશ્યૂ કરાયેલ પ્રમાણપત્ર, આંક– પી ૪ અને આંક–પી ૫ પર તેનો નિષ્કર્ષ આધારિત રાખ્યો છે. નિઃશંકપણે, ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટ, આંક–પી૧૬ દર્શાવે છે કે છોકરીની જન્મ તારીખ ૧૫મી જૂન, ૧૯૭૭ હતી. તેથી, ઉપરોક્ત પ્રમાણપત્ર મુજબ પણ, તે કથિત બનાવની તારીખે એટલે કે ૩૧મી જુલાઇ, ૧૯૯૩ ના રોજ ૧૬ વર્ષથી વધુ ઉંમરની (૧૬ વર્ષ ૧ મહિનો અને ૧૬ દિવસ) હશે. ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટ સરકારી શાળા*

દ્વારા ઈશ્યૂ કરવામાં આવ્યું છે અને હેડમાસ્ટર દ્વારા યોગ્ય રીતે સહી કરવામાં આવ્યું છે. તેથી, તે ભારતીય પુરાવાના કાયદાની કલમ ૩૫ હેઠળ પુરાવામાં ગ્રાહ્ય રહેશે. જોકે, જે સામગ્રીના આધારે ઉંમર નોંધવામાં આવી હતી તેની ગેરહાજરીમાં છોકરીની ઉંમર સાબિત કરવા માટે આવા દસ્તાવેજની ગ્રાહ્યતા ખાસ પુરાવાકીય મૂલ્ય ધરાવતી નથી. ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટમાં દર્શાવેલ જન્મ તારીખનું કોઈ પુરાવાકીય મૂલ્ય રહેશે નહીં સિવાય કે જે વ્યક્તિએ નોંધ કરી હોય અથવા જેણે જન્મ તારીખ આપી હોય તેની તપાસ કરવામાં આવે. અમે અહીં નોંધ લઈ શકીએ છીએ કે પી.ડબલ્યુ. ૧ ની ૯મી ઓગસ્ટ, ૧૯૯૯ ના રોજ કોર્ટમાં તપાસ કરવામાં આવી હતી. તેમના પુરાવામા, તેમણે ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટ (આંક– પી ૧૬) નો કોઈ સંદર્ભ આપ્યો નથી. તેમણે તેણીની ઉંમર કે જન્મ તારીખનો ઉલ્લેખ કર્યો નથી. પી.ડબલ્યુ.–૨ ની પણ ૯મી ઓગસ્ટ, ૧૯૯૯ ના રોજ તપાસ કરવામાં આવી હતી. તેણીએ પણ તેણીની ઉંમર અથવા ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટનો કોઈ સંદર્ભ આપ્યો ન હતો. રેકોર્ડ પરથી જણાય છે કે ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટ રજૂ કરવાની અને પી.ડબલ્યુ.–૨ ને પુનઃ બોલાવવાની મંજૂરી માંગતી સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૩૧૧

હેઠળ ફરિયાદી દ્વારા અરજી ફાઈલ કરવામાં આવી હતી. આ અરજી ગ્રાહ્ય રાખવામાં આવી હતી. તેણીને વાસ્તવમાં પુનઃ બોલાવવામાં આવી હતી અને તેણીની તપાસ ૨૬મી એપ્રિલ, ૨૦૦૦ ના રોજ ચાલુ રાખવામાં આવી હતી. તે તબક્કે એટલે કે ૨૬મી એપ્રિલ, ૨૦૦૦ ના રોજ ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટને આંક– પી૧૬ તરીકે માર્ક કરવામાં આવ્યું હતુ. ચુકાદો ૨૮મી એપ્રિલ, ૨૦૦૦ ના રોજ આપવામાં આવ્યો હતો. તેણીની ઉલટતપાસમા, તેણીએ માત્ર એટલું જ જણાવ્યું હતું કે તેણીએ શાળા દ્વારા ઈશ્યૂ કરવામાં આવેલા ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટ, આંક– પી ૧૬ પર સહી કરી હતી અને તે મુજબ તેણીની જન્મ તારીખ ૧૫મી જૂન, ૧૯૭૭ નોંધવામાં આવી હતી. તેણીએ એવું પણ જણાવ્યું હતું કે સર્ટિફિકેટ પર પિતા તેમજ હેડમાસ્ટર દ્વારા સહી કરવામાં આવી છે. પરંતુ હેડમાસ્ટરની તપાસ કરવામાં આવી નથી. તેથી, અમારા મતે, ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટમાં જણાવાયેલ તથ્યોની સત્યતા માટે ખાતરી આપે તેવા કોઈ ભરોસાપાત્ર પુરાવા ન હતા.

૩૯. દસ્તાવેજમાં નોંધાયેલા તથ્યો જે રીતે સાબિત કરી શકાય તે ધ્યાનમાં લેતા, બિરાદ મલ સિંઘવી વિ. આણંદ પુરોહિત ૧ ના કેસમાં આ કોર્ટે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે :–

'સ્કોલર્સ રજિસ્ટરમાં જણાવેલ જન્મ તારીખનું કોઈ પુરાવાકીય મૂલ્ય નથી સિવાય કે જે વ્યક્તિએ નોંધ કરી હોય અથવા જેણે જન્મ તારીખ આપી હોય તેની તપાસ કરવામાં આવે.......... માત્ર દસ્તાવેજો આંક્સ– ૮, ૯, ૧૦, ૧૧, અને ૧૨ સાબિત થયા હોવાને કારણે, તેનો અર્થ એ નથી કે દસ્તાવેજોની વિગતો પણ સાબિત થઈ ગઈ હતી. દસ્તાવેજો આંક્સ– ૮, ૯, ૧૦, ૧૧ અને ૧૨ ની માત્ર સાબિતી એ દસ્તાવેજોમાં જણાવેલ તમામ વિગતો અથવા જન્મ તારીખની ચોકસાઈની સાબિતી સમાન નથી. તથ્યની સત્યતા, એટલે કે, હુકમી ચંદ અને સૂરજ પ્રકાશ જોશીની જન્મ તારીખ વિવાદમાં હોવાથી, ઉપરોક્ત બે સાક્ષીઓ દ્વારા રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજોની માત્ર સાબિતી તથ્યો અથવા દસ્તાવેજોની વિગતોની સત્યતાના પુરાવા આપતી નથી. વિવાદિત તથ્યોની સત્યતા કે અન્યથા, એટલે કે, દસ્તાવેજોમાં દર્શાવ્યા મુજબ બે ઉમેદવારોની જન્મ તારીખ ગ્રાહ્ય પુરાવા દ્વારા એટલે કે તે વ્યક્તિઓના પુરાવા

દ્વારા સાબિત થઈ શકે જેઓ વિવાદિત તથ્યોની સત્યતા માટે ખાતરી આપી શકે. તથ્યોની સત્યતા, એટલે કે, હુકમી ચંદની અને સૂરજ પ્રકાશ જોશીની જન્મ તારીખ સાબિત કરવા માટે સામવાળા દ્વારા આવા પ્રકારના કોઈ પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા ન હતા. સંજોગોમાં ઉપરોક્ત દસ્તાવેજોમાં દર્શાવ્યા મુજબની જન્મ તારીખોનું કોઈ નિર્ણાયક મૂલ્ય નથી અને તેમાં દર્શાવ્યા મુજબની જન્મ તારીખો સ્વીકારી શકાય નહીં." (એઆઈઆર ૧૯૮૮ એસસી ૧૭૯૬).

એઆઈઆર ૨૦૦૪ એસસી ૧૭૫ માં રિપોર્ટ થયેલ નર્મદા દેવી ગુપ્તા વિરૂદ્ધ બિરેન્દ્ર કુમાર જેસ્વાલ ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા કાયદાની આ જ દરખાસ્ત પુનરાવર્તિત કરવામાં આવી છે, જ્યાં સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે :–

'કાનૂની સ્થિતિ વિવાદિત નથી કે કોર્ટ દ્વારા દસ્તાવેજ રજૂ કરવા અને તેને આંક તરીકે માર્ક કરવા માત્રથી તેની વિગતોની યોગ્ય સાબિતી માની શકાય નહીં. તેનું અમલીકરણ ગ્રાહ્ય પુરાવા દ્વારા સાબિત કરવું પડશે, એટલે કે, 'તે વ્યક્તિઓના

પુરાવા દ્વારા જેઓ વિવાદિત તથ્યોની સત્યતા માટે ખાતરી આપી શકે"."

૪૦. અમારા મતે, પુરાવાનો ઉપરોક્ત બોજ ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા વહન કરવામાં આવ્યો નથી. પિતા તેમના પુરાવામાં ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટ વિશે કશું કહેતા નથી. હેડમાસ્ટરની બિલકુલ તપાસ કરવામાં આવી નથી. તેથી, છોકરીની ઉંમર ચોક્કસપણે નક્કી કરવા માટે ટ્રાન્સફર સર્ટિફિકેટની નોંધ પર આધાર રાખી શકાય નહીં."

૭.૯. પુનરાવર્તનના ભોગે એ નોંધવું જરૂરી છે કે સ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિ મુજબ કોર્ટ દ્વારા દસ્તાવેજ રજૂ કરવા અને તેને આંક તરીકે માર્ક કરવા માત્રથી તેની વિગતોની યોગ્ય સાબિતી માની શકાય નહીં. તેનું અમલીકરણ ગ્રાહ્ય પુરાવા દ્વારા સાબિત કરવું પડશે, એટલે કે, "તે વ્યક્તિઓના પુરાવા દ્વારા જેઓ વિવાદિત તથ્યોની સત્યતા માટે ખાતરી આપી શકે". સર્વોચ્ચ અદાલતે સતત એવું હોલ્ડ કર્યું છે કે શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રમાં જણાવેલ જન્મ તારીખનું કોઈ નિર્ણાયક મૂલ્ય નથી સિવાય કે માતાપિતાની તપાસ કરવામાં આવે અથવા જેની માહિતી પરથી નોંધ કરવામાં આવી હોય તે વ્યક્તિની તપાસ કરવામાં આવે. વર્તમાન કેસમાં

શાળાના રજિસ્ટરમાં જેની માહિતી પરથી નોંધ કરવામાં આવી હતી તે માતાપિતા કે વ્યક્તિમાંથી કોઈની પણ ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી નથી. તેથી, જે સામગ્રીના આધારે ઉંમર નોંધવામાં આવી હતી તેની ગેરહાજરીમાં છોકરીની ઉંમર સાબિત કરવા માટે શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રની ગ્રાહ્યતા ખાસ પુરાવાકીય મૂલ્ય ધરાવતી નથી અને આવું શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર ભારતીય પુરાવાના કાયદાની કલમ ૩૫ હેઠળ પુરાવામાં ગ્રાહ્ય રહેશે નહીં.

૭.૧૦. આઇ.પી.સી. ની કલમ ૩૬૬ હેઠળ અપીલકર્તાની દોષસિદ્ધિ પર આવતાં, એ જોવાનું રહેશે કે શું ભોગ બનનારને આઇ.પી.સી. ની કલમ ૩૬૬ માં નિર્દિષ્ટ કરેલા ઈરાદા સાથે તેના ઘરથી બીજી જગ્યાએ જવા માટે બળપૂર્વક મજબૂર કરવામાં આવી હતી કે કોઈ કપટપૂર્ણ ઉપાયો દ્વારા લલચાવવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ તેની મરજી વિરુદ્ધ તેની સાથે સંભોગ કરવામાં આવ્યો હતો.

૭.૧૧. ભોગ બનનારનું વર્તન સમગ્ર રીતે દર્શાવે છે કે જે પણ બન્યું, તે તેની સંમતિથી થયું હતું. રેકોર્ડ પરના તમામ પુરાવાઓનું બારીકાઈથી નિરીક્ષણ કર્યા પછી, અમને એવું સ્થાપિત કરવા માટે પુરાવાનો એક કણ પણ મળતો નથી કે ભોગ બનનારને ગેરકાયદેસર

સંભોગ માટે મજબૂર કરવાના કે લલચાવવાના ઈરાદાથી અથવા તેણીને ગેરકાયદેસર સંભોગ માટે મજબૂર કરવામાં આવે કે લલચાવવામાં આવે તેવી શક્યતા હોવાનું તે જાણતો હતો તે રીતે તેનું અપહરણ કરવામાં આવ્યું હતું. અમારું માનવું છે કે ફરિયાદ પક્ષ ભોગ બનનારની ઉંમર સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે. તેથી, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૩ અને ૩૬૬ હેઠળ અપીલકર્તાની દોષસિદ્ધિ પણ ટકી શકે તેમ નથી.

૭.૧૨. અમારા મતે, ભોગ બનનારનો પુરાવો ઉપરોક્ત કસોટીને સંતોષતો નથી. ટ્રાયલ કોર્ટે ખોટો નિષ્કર્ષ કાઢ્યો કે છોકરી અપીલકર્તા આરોપી નં.૧ સાથે સ્વેચ્છાએ ગઈ ન હતી. અમે અગાઉ જણાવ્યું છે કે તેણીને તક મળી હતી તેવા ઘણા પ્રસંગોએ તેણીએ કોઈ ફરિયાદ કરી ન હતી. જોકે, અમે નોંધી શકીએ છીએ કે કથિત દુષ્કર્મ પછી પણ, છોકરી આખી ઘટનામાં સ્વેચ્છાએ ભાગીદાર બનવાનું ચાલુ રાખ્યું હતું. જો ફરિયાદ પક્ષના સંસ્કરણને તેની સમગ્રતામાં સ્વીકારવામાં આવે તો પણ, એ સ્થાપિત થશે કે ભોગ બનનાર અપીલકર્તા આરોપી સાથે ડિસેમ્બર, ૨૦૧૨ થી એપ્રિલ, ૨૦૧૩ સુધી ભાડાના મકાનમાં રહેતી હતી અને તેણીની પોતાની જુબાની મુજબ પણ આરોપી સાથે તેના જાતીય સંબંધો હતા. તેથી, લગભગ ૫ મહિના સુધી, ભોગ બનનાર અપીલકર્તા આરોપી નં.૧ સાથે રહી હતી અને અપીલકર્તા સાથે તેની સંમતિથી જાતીય

સંબંધો રાખ્યા હતા. જોકે, તેણીએ કોઈ વિરોધ કર્યો ન હતો. તેણીએ વિસ્તારના કોઈ સાક્ષી કે અન્ય રહેવાસીઓને ફરિયાદ પણ કરી ન હતી. કથિત રીતે અપહરણ કરાયા પછી કોઈપણ તબક્કે કોઈને પણ ફરિયાદ ન કરવાનું તેણીનું વર્તન સંપૂર્ણપણે અકુદરતી હશે. અગાઉ એફ.આઈ.આર. દાખલ કરતા પહેલા પણ, તેણી પાસે ફરિયાદ કરવાની કે ભાગી જવાની ઘણી તક હતી, પરંતુ તેણીએ એવો કોઈ પ્રયાસ કર્યો ન હતો. એ નોંધવું મહત્વપૂર્ણ છે કે ડિસેમ્બર ૨૦૧૨ થી એપ્રિલ, ૨૦૧૩ સુધી ભાડાના મકાનોમાં આરોપી સાથે રહેવા દરમિયાન તેણીએ કોઈ વિરોધ કર્યો ન હતો અને જ્યારે તે પોલીસ સ્ટેશન ગઈ હતી અને જ્યારે તેણીનું કથિત સમાધાન થયું ત્યારે પણ તેણીએ પોલીસને કોઈ ફરિયાદ કરી ન હતી. તેણીએ ભોગ બનનાર સાથે રહેતા તેના ભાઈને પણ કોઈ ફરિયાદ કરી ન હતી અથવા તેણીની માતાને પણ કોઈ ફરિયાદ કરી ન હતી અથવા પોલીસને પણ ફરિયાદ કરી ન હતી. જ્યારે તે સમાધાન માટે ગઈ ત્યારે પણ તેણીએ પોલીસને કોઈ ફરિયાદ કરી ન હતી. ગેરકાયદેસર જાતીય સંભોગનો ભોગ બનેલી છોકરી માટે ઉપરોક્ત વર્તન કુદરતી ન હોઈ શકે.

૭.૧૩. અમારા મતે, પુરાવાનો ઉપરોક્ત બોજ ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા વહન કરવામાં આવ્યો નથી. ભોગ બનનારના પરિવારમાંથી કોઈની પણ તપાસ કરવામાં આવી નથી. ભોગ બનનાર પણ તેનો જન્મ ક્યાં થયો

છે તે જાણતી નથી. શાળામાં ભોગ બનનારની જન્મ તારીખ કોણે નોંધી તે કોઈ જાણતું નથી. શાળાના હેડમાસ્ટરની બિલકુલ તપાસ કરવામાં આવી નથી. તેથી, ભોગ બનનારની ઉંમર ચોક્કસપણે નક્કી કરવા માટે શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્રની નોંધ પર આધાર રાખી શકાય નહીં. અમારા મતે જન્મ તારીખોના પ્રશ્ન પર વિચાર કરવાનો ટ્રાયલ કોર્ટનો સમગ્ર અભિગમ સંપૂર્ણપણે ભૂલભરેલો હતો. વિવાદિત તથ્ય, એટલે કે ભોગ બનનારની જન્મ તારીખો સાબિત કરવાનો બોજ ફરિયાદ પક્ષ પર હતો. ફરિયાદ પક્ષ ભોગ બનનારની જન્મ તારીખ અને ગુનો કર્યાના સમયે ભોગ બનનાર સગીર હતી તે સાબિત કરવામાં પણ નિષ્ફળ ગયો છે.

૮.૦૦. પરિણામે, પ્રસ્તુત અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે. સેશન્સ (પોક્સો) કેસ નં.૨૦૬/૨૦૧૩ માં એડિશનલ સેશન્સ જજ અને સ્પેશિયલ જજ (પોક્સો), રાજકોટ દ્વારા તારીખ ૨૯/૧૨/૨૦૧૭ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલ દોષસિદ્ધિ અને સજાનો આક્ષેપિત ચુકાદો અને હુકમ અપીલકર્તા પૂરતો આથી રદ અને સેટ એસાઈડ કરવામાં આવે છે. અહીંના અપીલકર્તા – મૂળ આરોપી નં.૧ ને આઇ.પી.સી. ની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬, ૩૭૬ અને પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન ફ્રોમ સેક્સ્યુઅલ ઓફન્સીસ એક્ટ, ૨૦૧૨ ની કલમ ૪ અને ૬ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં આવે છે. અપીલકર્તા – આરોપી નં.૧ – નરેન્દ્રપરી

ગુલાબપરી ગોસ્વામીને જો અન્ય કોઈ કેસમાં જરૂર ન હોય તો તુરંત મુક્ત કરવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

સહી/-
(જે. બી. પારડીવાલા, ન્યાયમૂર્તિશ્રી)

સહી/-
(એ. સી. રાવ, ન્યાયમૂર્તિશ્રી)

રફીક

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

==

<u>અસ્વીકરણ</u>: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઇ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER</u>: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.